

EMIL CRAIOVEANU

Pictură - Grafică

**Pe tărâmul artelor plastice pășești atent,
curiozitatea se dilată iar a vedea este
starea permanentă care te ghidează și
te ajută să faci legături între diferite
domenii, să înveți, să evoluezi,
să te transformi.**

**La realizarea unei lucrări participă lumea
văzută și nevăzută, subconștientul, studiul
și informațiile primite în școală și de la
breaslă, dar în lumea modernă artistul are
nevoie și de o protecție spirituală pentru
a selecta grâul de neghină, să nu fie atras
în ispite politice, ideologice sau de altă
natură.**

**Tot ce este sus este și jos, ce este în cer
este și pe pământ și slujind în mod creativ
Verticalitatea, Lumina, și acele energii care
slujesc Viața, particip cu ritualul meu de
mulțumire închinat Universului.**

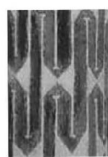
**Neghina din artă va fi și ea legată în snopi și
probabil în Cer va fi expusă separat.
Pe pământ artele slujesc viața și sunt o hrană
folositoare omului care astfel poate vedea,
cunoaște, fiind transformat de emoțiile
transmise de artiști.**

Emil Craioveanu

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI - ROMÂNIA
FILIALA PLOIEȘTI

EMIL CRAIOVEANU

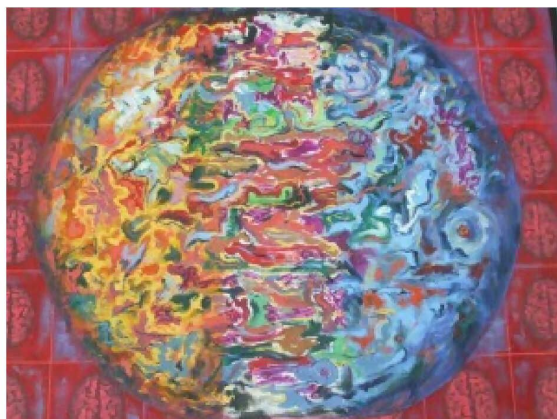
Libertate - Creativitate - Spiritualitate

Editura Emimart 2019

PARTICULARUL ÎN LABIRINTUL SĂU

Exit! – cel mai scump cuvânt din vocabularul dilematic al lumii acesteia, aflată în veșnica plutire între spunere și supunere. Cel mai scotocit concept al înțelepților puși să dea cu presupusul. Cea mai incandescentă speranță a condamnatului. Precum și singura cale ce nu trimite la repetiție sau la pârdalnicul de cerc. În același timp, exitul este și promisiunea pentru „opera aperta”, izvodită în mintea oricărui creator vizitat de îndârjiri întemeiate. Să iasă

din labirint. Cum-necum, cu ajutorul duduicii Ariadna, prin raționamente apolinice ori prin memorie stralucită, oricum, numai să iasă! Motivul aproape obsesiv al lui **Emil Craioveanu** este labirintul. Să ne înțelegem, labirint de particular (pentru că generalul în labirintul său e altceva!). Și, bineînțeles, inițiativele conjuncturale ce decurg de aici. De a afla ieșirea. De a scăpa din strânsoarea anxietății provocate de pericolul minotaurian. Fiindcă la capătul oricărei întreprinderi complicate și temerare de a căuta, de a descoperi, al cărui parcurs e fatalmente derutant, stă ascunsă o primejdie. Nu știm ce anume (poate eșecul, poate chiar și ratarea eșecului!). Un concept

înfricoșător în orice caz, a cărui reprezentare în labirint este oribila creatură ieșită din împreunarea unui taur cu vicioasa Pasiphae, nevasta regelui Minos. Fie că ele se întitulează „Strigăt”, „Cuplu”, „Concentrări”, „Rezonanță” sau, explicit, „Labirint”, piesele lui Emil Craioveanu (care emană un dramatism tulburător!) înfățișează interioarele labirintice ale unor cercuri. În care au loc combustii greu suportabile. Trupuri ale unui cuplu ce se caută cu disperare. Strigăte îndurerate din spatele gratiilor unei temnițe întunecoase. Aglutinări coloidale spectaculoase cu firave trimiteri cosmogonice. Contraste de culori iuți care încearcă să intre în contagiune. Să se decomponentarizeze. E ca o piesă de teatru într-un labirint de două ori mai parșiv. De sticlă. În care personajele par că zăresc cumva punctul de ieșire, dar transparenta le înșală. Și li se împotrivesc. Ce să-i faci, opoziția cinică a iluziei! Ei bine, în mod paradoxal (și cine este oare mai îndrituit să cultive paradoxul, dacă nu artistul? ...că doar nu judecătorul sau preotul!), toate aceste tensiuni legitimizează nu fac decât să pună deoparte zădarniciile posibile. Printr-un mic și aparent insignifiant artificiu (de fapt, însă colosal!). Prin urmare, cu toate că, de fiecare dată, aporiile sunt înscrise într-un cerc ferm (să fie oare o altă imagine, să-i zicem una locală, pentru „cercul poezilor dispăruți”, poate Nichita, poate Stratan sau doar un ezoteric tratat vizual de exitologie?), artistul – milostiv, dar și cu bună știință demiurgică – lasă deliberat pe circumferință o fantă. Sesizabilă doar cu ochiul minții. Prin care vine salvarea. Și se comunică, posibil, cu extrasistemul. Se iese pur și simplu la aer. Ceea ce, fără îndoială, poate să fie bine. Dar, în egală măsură, și rău. Căci s-ar putea ca evadarea din labirint să însemne, de fapt, intrarea într-un alt labirint, cel exterior. Și atunci, se pune întrebarea: pe unde mai scoate artistul cămașa (aia îmbibată cu „filtrul” Minotaurului)? Nici o grijă, Emil Craioveanu a găsit soluția. A dinamitat cu nonșalanță imberbă cei 60 de kilometri și a rămas neatins de suflul exploziei, exact pe Calea Victoriei. Așa cum este. Un particular cu labirintul la purtător. Căruia îi lasă neștirbită ambiția să zburătească prin el. Liber.

Sebastian Amza

Ziarul Financiar / 30 / 01 / 2009

Amintire

tehnică mixtă / 70 x 58 cm / 2015

Autoportret

tehnică mixtă / pânză / 33 x 33 cm / 2012

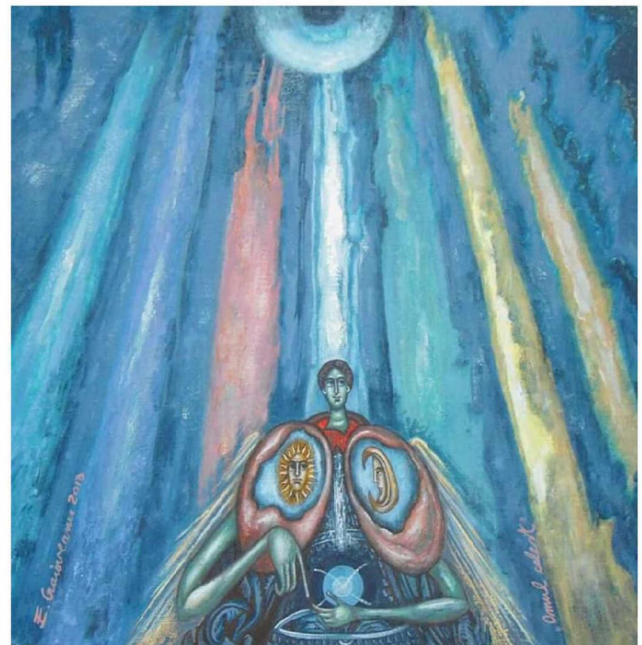
Axa

tehnică mixtă / pânză / 33 x 33 cm / 2012

Copac 1

tehnică mixtă / pânză / 33 x 33 cm / 2012

Omul celestial

tehnică mixtă / pânză / 33 x 33 cm / 2014

Nori
tempera / hârtie
 28 x 48 cm / 2012

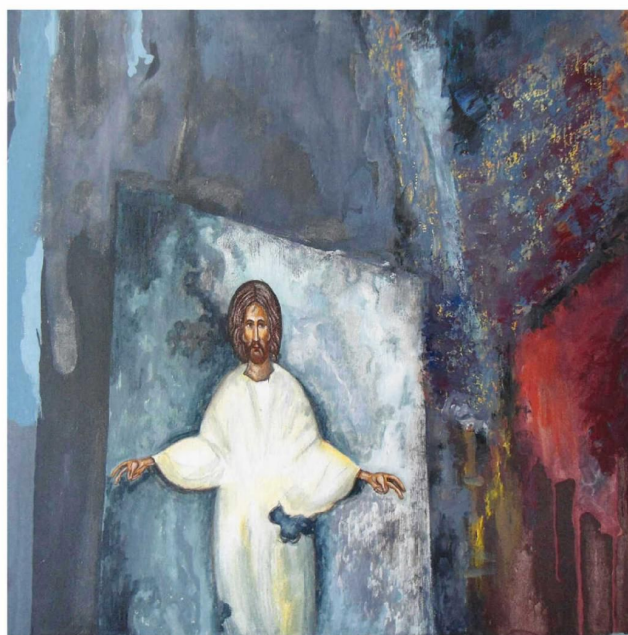

Viziune
print digital
 70 x 50 cm / 2018

Dig P

ulei pânză / 50 x 50 cm / 2015

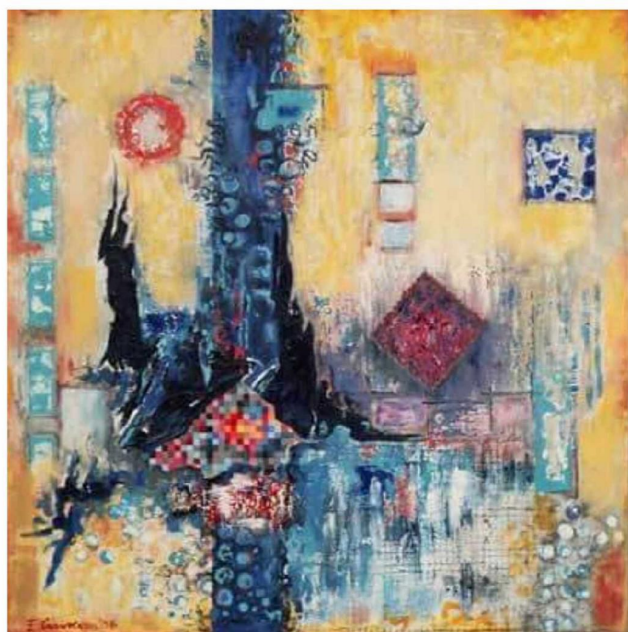
Poarta

tehnică mixtă / pânză / 50 x 50 cm / 2011

Ruptură R

tehnică mixtă / pânză / 50 x 50 cm / 2012

Viziune 3

ulei / pânză / 50 x 50 cm / 2006

Zeu I

tempera / 51 x 40 cm / 2012

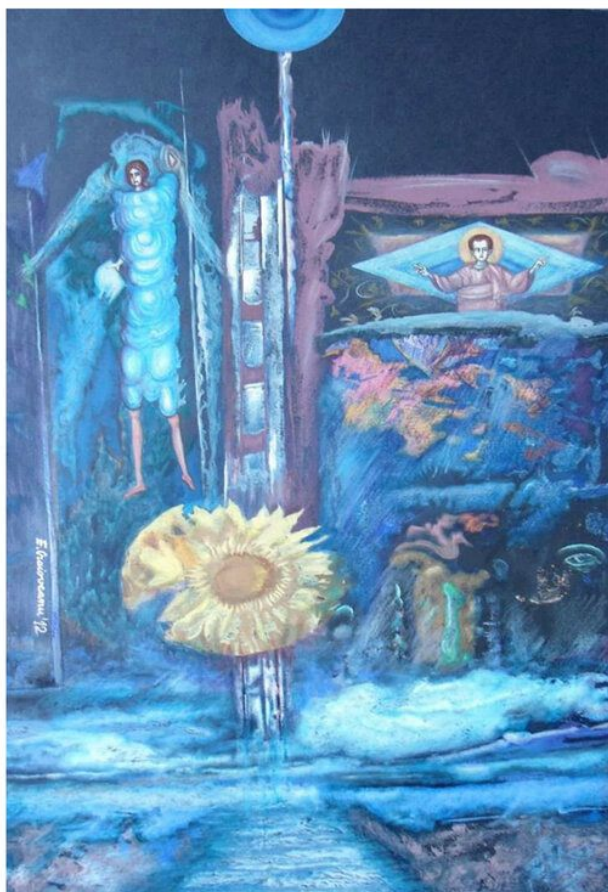
Rezonanță 4

ulei / pânză / 61 x 73 cm / 2006

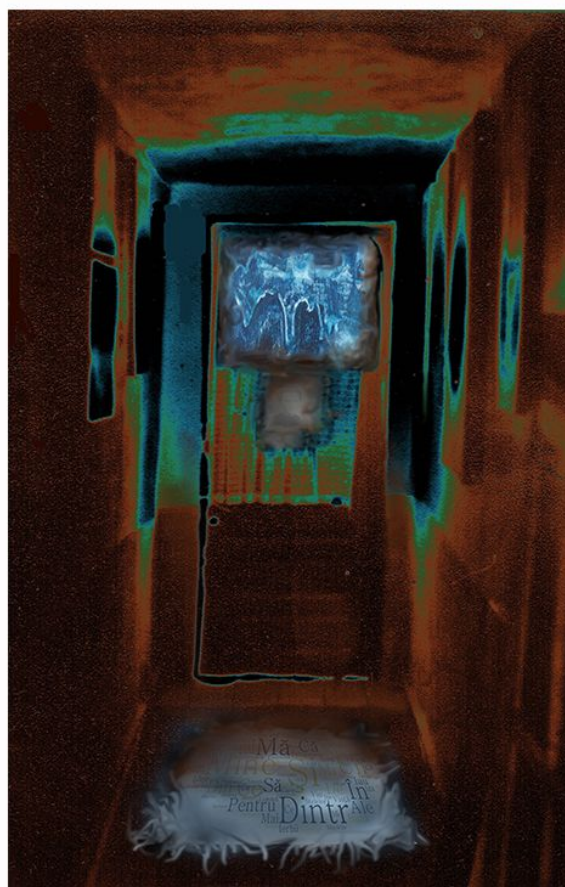

Rezonanță 5

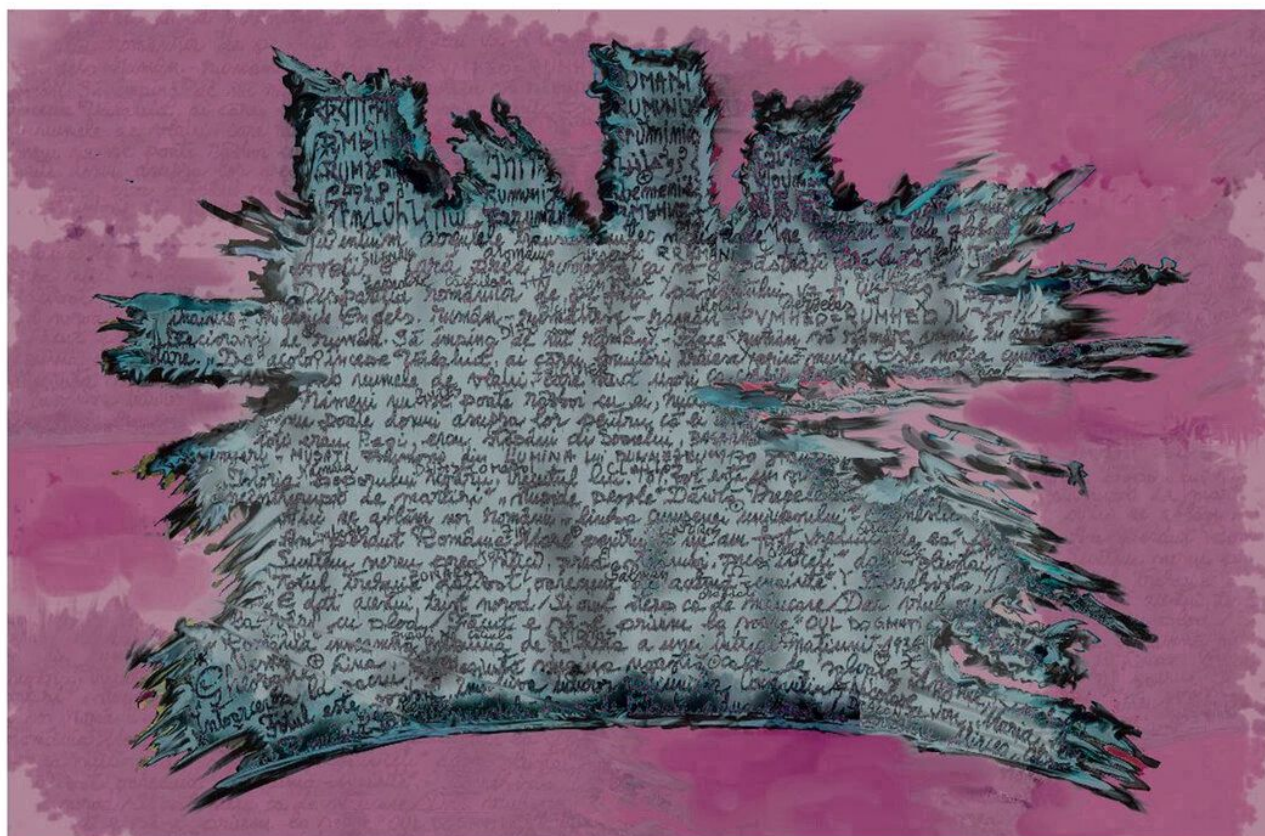
ulei / pânză / 61 x 73 cm / 2006

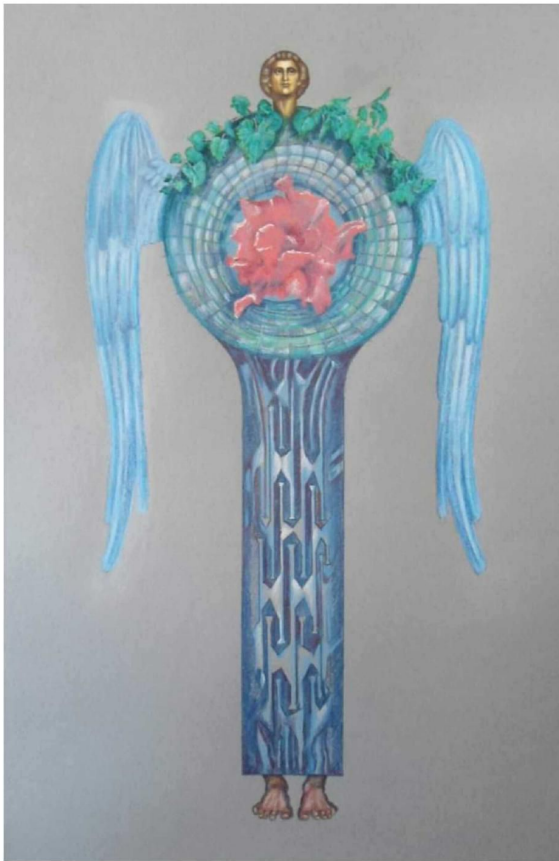
Axa
tempera hârtie / 60 x 35 cm
2012

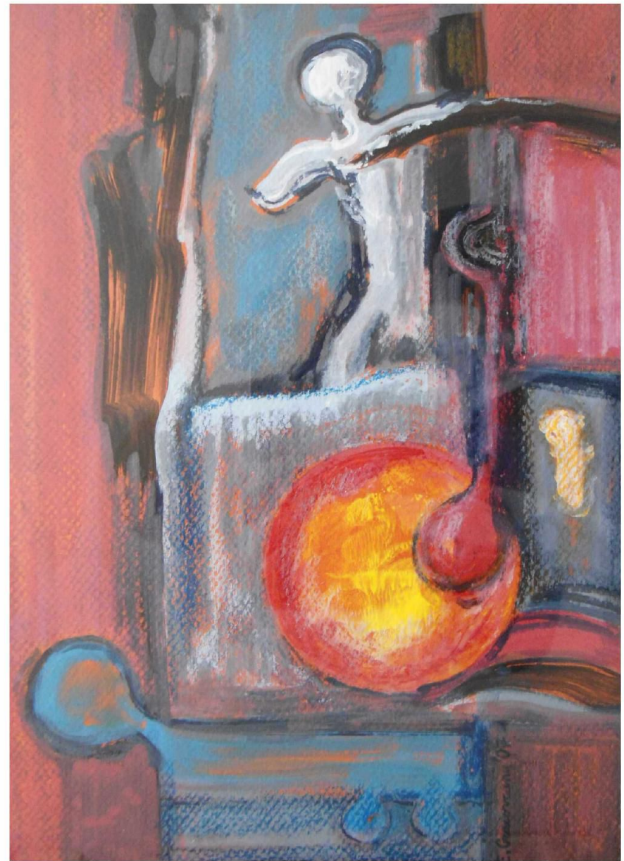
Amintire 2
print digital / 70 x 50 cm
2019

Zid R / print digital / 50 x 70 cm / 2018

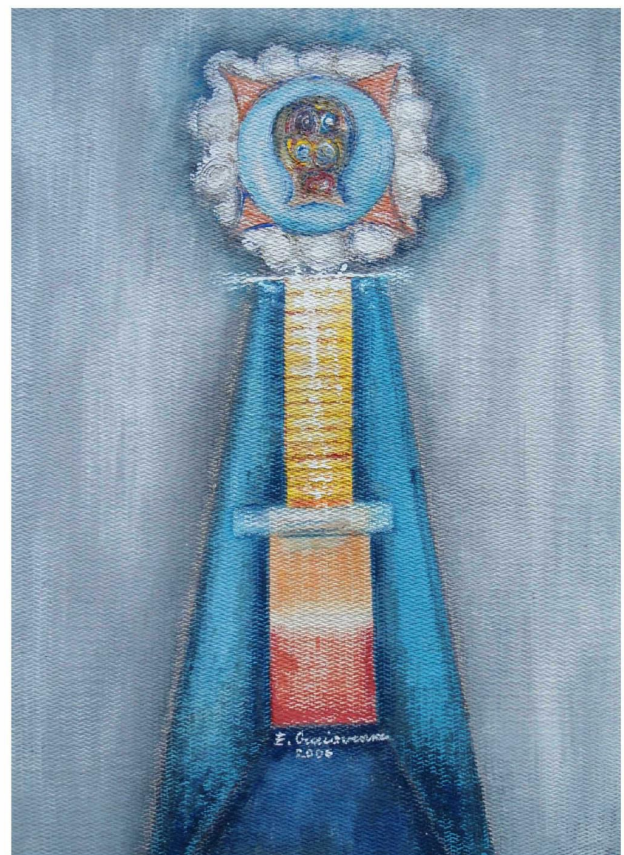
Zeu E
tempera / hârtie / 43 x 66 cm / 2012

Ruptură 2
tempera / hârtie / 21 x 30 cm / 2007

Pasăre 2
tempera / hârtie / 29 x 41 cm / 2012

Transcendent
tempera / hârtie / 29 x 39 cm / 2006

Coloană U
tehnică mixtă
pânză
 1 x 1 m / 2015

Concentări
ulei / pânză
 1 x 1 m
 2004

COGNITIVUL EMIL CRAIOVEANU

Avem de a face , la a doua expoziție personală a artistului plastic Emil Craioveanu, cu o resurrecție panoramată a „fațetelor” creației domniei sale, dominată de nativa căutare pe drumurile insațiabile ale Cunoașterii. Galeria de Artă din Ploiești s-a remarcat din nou prin această suită de picturi și lucrări grafice, insistând – fapt de excelență educativ-formativă – pe meridianul cu obstacole al pătrunderii în ideile ascunse de Materie. Fiindcă arta pictorului Emil Craioveanu se concentrează cu obstinație pe decelarea forțelor cognitive, cum spuneam, ascunse în Materie, pentru a le transpune în formule/forme artistice cu nuanțe profund filozofice. Între cognitiv și gnostic – termeni ai aceleiași explicații: cunoașterea, pictura lui Emil Craioveanu interpune gnomicul – starea gândirii și a conștiinței care emană și propune sentințe sau maxime morale. Astfel că, oricare dintre tablourile lucrute de acest mare artist, dublat de filozoful care este Emil Craioveanu, provoacă privitorul, silindu-l – fără să bage de seamă – să găsească ieșirea din labirintul în care opera examinată i se relevă în primele clipe ale întâlnirii cu elementele care o alcătuiesc.

La cumpăna anilor 2007 cu 2008, simezele Galeriei ploieștene au stat încărcate cu lucrările concepute de pictorul Emil Craioveanu, în ulei și pastel, pe abstracțiuni fericit deductibile din pânzele și cartoanele elegant încadrate în ramajul adecvat. Dacă în ansamblul ei, expoziția a însemnat o construcție a maximelor și minimelor ce alcătuiesc o fluiditate a imaginilor, în succesiunea lor, fiecare operă s-a definit prin mesajul „scris” de autor, incifrat în culori și forme care nu au exclus naturalul și realitățile înconjurătoare. Abordare ideilor și maniera de transmitere a lor, prin forme preponderent geometrice, către privitor(i), are la bază o regulă de fier a picturii – fie în ulei, fie în pastel sau alte tehnici: relația dintre cerc, triunghi și pătrat. Aplicate pe subiectul definitivat, care urmează să fie pus pe pânză/carton, printr-o alchimie evident secretă, artistul inventează și edifică, elaborează tematic și expune artistic. Rezultă, cum expoziția despre care vorbim ne arată, o serializare fertilă. Ne-am găsit, în cazul de față cu reprezentări sub generice precum Rupturi, Transcendențe și Coloane. Impresiile, aprecierile și definițiile creionate până aici, sunt motivate de faptul că pictura d-lui Emil Craioveanu incită, provoacă – repet. Exercițiul de cunoaștere asumat și susținut până la urma urmelor, poate fi, pe de o parte, dovada reușitei artistice a expozantului și pe de alta, câștigarea privitorilor avizați ! Structural și stilistic, dânsul realizează o artă cu resorturi stimulatив-meditative, întrebările fiind mecanismul reacției retinelor...Îmi amintesc, acum de emoția care m-a încercat uitându-mă la Zalmoxis, la Nori și la Concentrări XX, acum doi ani, sinteze ale imaginației duse la un consistent paroxism (!) creator. Cred că atunci când pictează, de la elaborarea și personalizarea ideii și a temei, și până la finisarea ei pe pânză sau carton, gândirea artistului plastic Emil Craioveanu trebuie racordată la un computer ! Naturalizarea abstracțiilor, urmărită prin procedee electronice, ar fi un extraordinar remember pentru mâine și pentru posteritate...Deplasarea către geometrismul ego-ului artistic și simbolistica de rezonanță matriceală rezultă subtil din oricare operă a acestui magician al ideilor. Emil Craioveanu însușește ideea și induce rezonanță simbolului, sporindu-le – secret – semnificațiile și transcendentalul. Seriile expuse : Rupturi, în vreo șase variante, aduce în discuție, în plan estetic, posibile forme de expresie ale fenomenului material arhiștiut. Plastic, penelul d-ului Emil Craioveanu relevă inedite secvențe ale stării de agregare a unui atom; Coloane – o serie ceva mai terestră, reiterează semnificațiile Coloanei lui Brâncuși, dar nu la proporțiile acesteia, ci speculând sensul înalt al menirii ei morale. E, în acest caz, relevantă Coloana de la Căscioarele, a cărei vechime numără secole și reprezintă artefactul ieșit din mințile și mâinile unor valahi care, în ciuda traiului lor, mereu răscolit de războaie și foamete, ciumă și lupte politice, au găsit timp și rațiune să exprime un sentiment esențialmente național (patriotic). Seria Transcendențe adaptează

ezotericul în plan subiectiv, prin convertirea nevăzutului în posibile adevăruri sau reale ficțiuni.

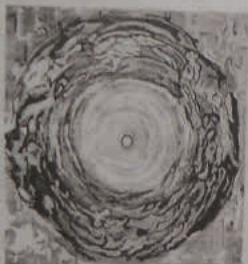
În partea grafică a expoziției, am dat peste o lucrare intitulată pur și simplu România. Ideea acestui desen pune pe tapet starea actuală a civismului nostru în contextul neoeuropean. Harta țării nu are nici munți, nici ape, nici capitala și capitalele de județ, nimic ! Le- au luat locul, grație imaginației morale a artistului Emil Craioveanu, Cuvinte și Sintagme dintre cele mai valoroase în etica românească, din cele mai nobile vremuri ale ei. Tâlcurile redau adâncimi sau înălțimi dintre cele mai onorabile, conținute sine qua non. Caracteristica ansamblului: mondializarea – concept de guvernare planetară, care – se crede – va respecta individualitatea, naționalitatea, drepturile sacre, inviolabilitatea, etc. Citez pe sărite: Moldoveni, Sârbi, Ortodox, Turci, Memorie, Musulmani, Sași, Substanță, Informație, Țigani, Timp, Occident, Orient, Energie, Spațiu, Secui etc. Vecinătăți pe axa Timpului & Spațiului. Peste care încă mai dăinuie înțelepciunea străbună: Nu muta hotarul străvechi pe care l-au însemnat părinții tăi (Pilde 27-28), Mai bine un vecin aproape de tine decât un frate depărtat (Pilde 27-70). Ideea artistică a lucrării trimite la o conotație frapantă din finalul cărții lui Zvezdomir Marinov, ISPITA (Giana-1994), care privește destinul biblic al României. Citez: „Undeva în viitor, există două alternative: una duce la distrugerea totală a Terrei, iar alta care duce la salvarea ei (...) care poate însemna un nou început (...) Pentru succesul acestei ultime alternative, ar trebui ca oamenii să-și recapete conștiința și credința (...) Acest nou suflu va porni din România. Din România, pentru că aici și acum este centrul spiritual al lumii. Alternativ, în ciclurile evolutive, România și Tibetul au avut acest rol”. Cunoașterea către care arta plastică a d-lui Emil Craioveanu ne duce, se întemeiază pe o fecundă putere de resuscitare a semnificațiilor, pe care, în spiritul armonizant al umanizării abstracțiilor, ni le propune cu siceritatea și curajul înainte-mergătorului. Destinul esteticii domniei sale în acest demers consistă.

Sergheie Bucur
Informația Prahovei
30 – 01 – 2008

CRONICA
de
ARTĂ PLASTICĂ

COGNITIVUL EMIL CRAIOVEANU

Aveni de a face, la a doua expoziție personală a artistului plastic Emil Craioveanu, cu o resurrecție panoramică a „fațetelor” creației domniei sale, dominată de nativă căutare pe drumurile insesabile ale Cunoașterii. Galeria de Artă din Ploiești s-a reînnoit din nou, prin această suită de picturi și lucrări grafice, insistând - fapt de excelență educativ-formativă - pe meridianul cu obstacole al pătrunderii în ideile ascunse de Materie. Fie că arta pictorială

"Cosmos"

Emil Craioveanu se concentrează cu obstinție pe decelarea forțelor cognitive, cum spuneam, ascunse în Materie, pentru a le transpune în formule/forme artistice cu nuanțe profund filosofice. Între cognitiv și gnostic - temeri ai aceleiași explicații; cunoașterea, pictura lui Emil Craioveanu interperne gnosticul - starea gândirii și a conștiinței care emană și propune sentințe sau maxime morale. Astfel că, oricare dintre tablourile lucrate de acest mare artist, dublat de filosoful care este Emil Craioveanu, provoacă privitorul, silindu-l - fără să bagă de seamă - să găsească ieșirea din labirintul în care opera examinată l se relevă în primele clipe ale întâlnirii cu elementele care o alcătuiesc.

La cumpăna anilor 2007 cu 2008, simnelele Galeriei ploieștene au stat în cârcate cu lucrările concepute de pictorul Emil Craioveanu, în ulei și în pastel, pe abstracțiuni fenice deducibile din pânzele și cartioanele elegante încadrate în ramajul adecvat. Dacă în ansamblul ei, expoziția a însemnat o construcție a maximeilor și minimeilor ce alcătuiesc o fluiditate a imaginilor, în succesiunea lor, fiecare operă s-a definit prin mesajul „scris” de autor, înscris în culori și forme care nu au exclus naturalul și realitățile înconjurătoare. Abordarea ideilor și maniera de transmitere a lor, prin forme preponderent geometrice, către privitor, are la bază o regulă de fier a picturii - fie în ulei, fie în pastel sau alte tehnici:

relația dintre cerc, triunghi și patrat. Aplicate pe subiectul definitivat, care umezează să fie pus pe pânză/carton, printr-o alchimie evident secretă, artistul inventează și edifică, elaborează tematic și expune artistic. Rezultă, cum expoziția despre care vorbim ne arată, oseralizare fertilă. Ne-am găsit, în cazul de față, cu reprezentări sub genonece precum Rupturi, Transcendențe și Colioane. Impresile, aprecierile și definițiile creionate până aici, sunt motivate de faptul că pictura d-lui Emil Craioveanu încă, provoacă - repet. Exercițiul de cunoaștere asumat și susținut până la urma urmei, poate fi, pe de o parte, dovada reușitei artistice a expozanțului și pe de alta, câștigarea privitorilor așteptați! Structural și stilistic, dânsul realizează o artă cu resorturi stimulativ-meditative, întrebându-și mecanismul reacției retinere. Îmi amintesc, acum, de emoția care m-a încercat uitându-mă la Zalmoxis, la Noii și la Concentrări XX, acum doi ani, sinteze ale imaginației du-se la un consistent paroxsm (!) creator. Cred că atunci când pictează, de la elaborarea și personalizarea ideii și a temei, și până la finisarea ei pe pânză sau carton, gândirea artistului plastic Emil Craioveanu - trebuie recordată la un computer! Naturalizarea abstracțiilor, urmăriți prin procedee electronice, ar fi un extraordinar remembru pentru mâine și pentru posteritate... Deplasarea către geometriismul ego-ului artistic și simbolistica de rezonanță matriceală rezultă subtil din oricare operă a acestui magician al ideilor. Emil Craioveanu însuși fetește ideea și induce rezonanță simbolului, sporindule - secret - semnificațiile și transcendențatul. Serile expuse: Rupturi, în vreo 6 variante, aduce în

"Vecini pe axa timpului"

discuție, în plan estetic, posibile forme de expresie ale fenomenului material arhihiștut. Plastic, penelul d-lui Emil Craioveanu relevă inedite secvențe ale stării de agregare a unui atom; Colioane - o serie ceva mai terestră, reiterează

semnificațiile Colonei lui Brâncuși, dar nu la proporțiile acestuia, ci speculând sensul înalt al menirii morale. E, în acest caz, relevanță Colonea de la Căscloarele, a cărei vechime numără secole și reprezintă artefactul ieșit din mințile și mâinile unor valahi care, în ciuda traiului lor, mereu răscolit de războaie și foamete, ciună și lupte politice, au găsit timp și rațiune să exprime un sentiment esențialmente național (patriotic). Seria Transcendențe adaptează ezotericul în plan subiectiv, prin conversarea nevăzută în posibile adevăruri sau reale ficțiuni.

În partea de grafică a expoziției, am dat peste o lucrare intitulată pur și simplu România. Ideea acestui desen pune pe tapet starea actuală a civilizației noastre în contextul neoeuropean. Harta țării nu are nici muni, nici ape, nici capitală și capitalele de județ, nimic! Le-au luat locul, grație imaginației morale a artistului Emil Craioveanu, Cuvinte și Sintagme dintre cele mai valoroase în etica românească, din cele mai nobile vremuri ale ei. Tăcurile redau adâncimi sau înălțimi dintre cele mai onorabile,

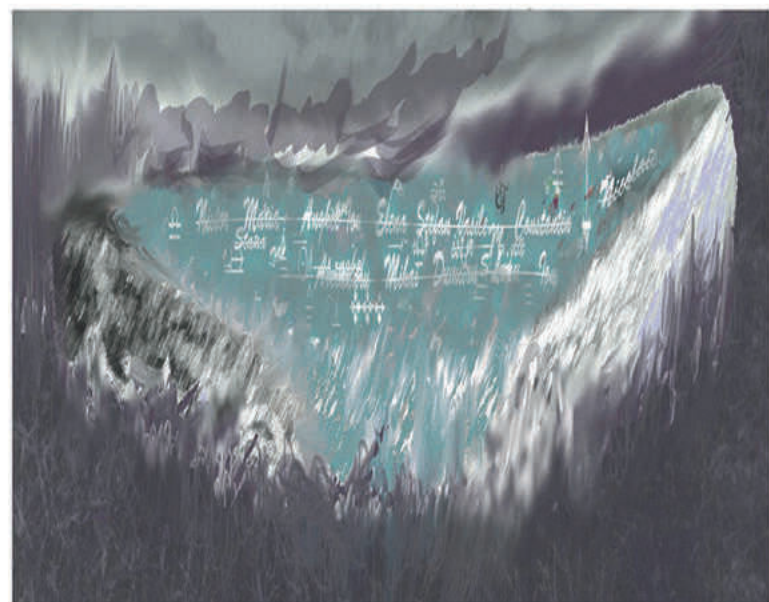
conținute sine qua non. Caracteristica ansamblului: mondializarea - concept de guvernare planetară, care - se crede - va respecta individualitatea, naționalitatea, drepturile sacre, inviolabilitatea, etc. Citez pe sânte: Moldoveni, Scribi, Ortodox, Turci, Memorie, Musulmani, Sagi, Substanță, Informație, Tigani, Timp, Occident, Orient, Energie, Spațiu, Secu etc. Vecinătăți pe axa Timpului & Spațiului. Peste care încă mai dănuiește înțelepciunea străbună: Nu muta hotarul străvechi pe care l-au însemnat părinții tăi (Pilde 22-28), sau: Mai bine un vecin aproape de tine decât un frate depărtat (Pilde 27-70). Ideea artistică a lucrării trimite la o conotație frapantă din finalul cărții lui Zvezdomir Matrokov, ISPTA (Giana-1994), care privește destinul biblic al României. Citez: Undeva, în viitor, există două alternative: una duce la distrugerea totală a Temei, iar alta care duce la salvarea ei (...) care poate însemna un nou început (...) Pentru succesul acestei ultime alternative, ar trebui ca oamenii să-și recapete conștiința și credința (...) Acest nou suflet va porni din România. Din România, pentru

Emil
Craioveanu

că aici și acum este centrul spiritual al lumii. Alternativ, în ciclurile evolutive, România și Tibetul au avut acest rol”.

Cunoașterea către care arta plastică a d-lui Emil Craioveanu ne duce, se întindează pe o fecundă putere de resuscitare a semnificațiilor, pe care, în spiritul armonizant al unanimității abstracțiilor, mi le propune cu sinceritatea și curajul marelui mergitorului. Destinul estetic domniei sale în acest demers constă.

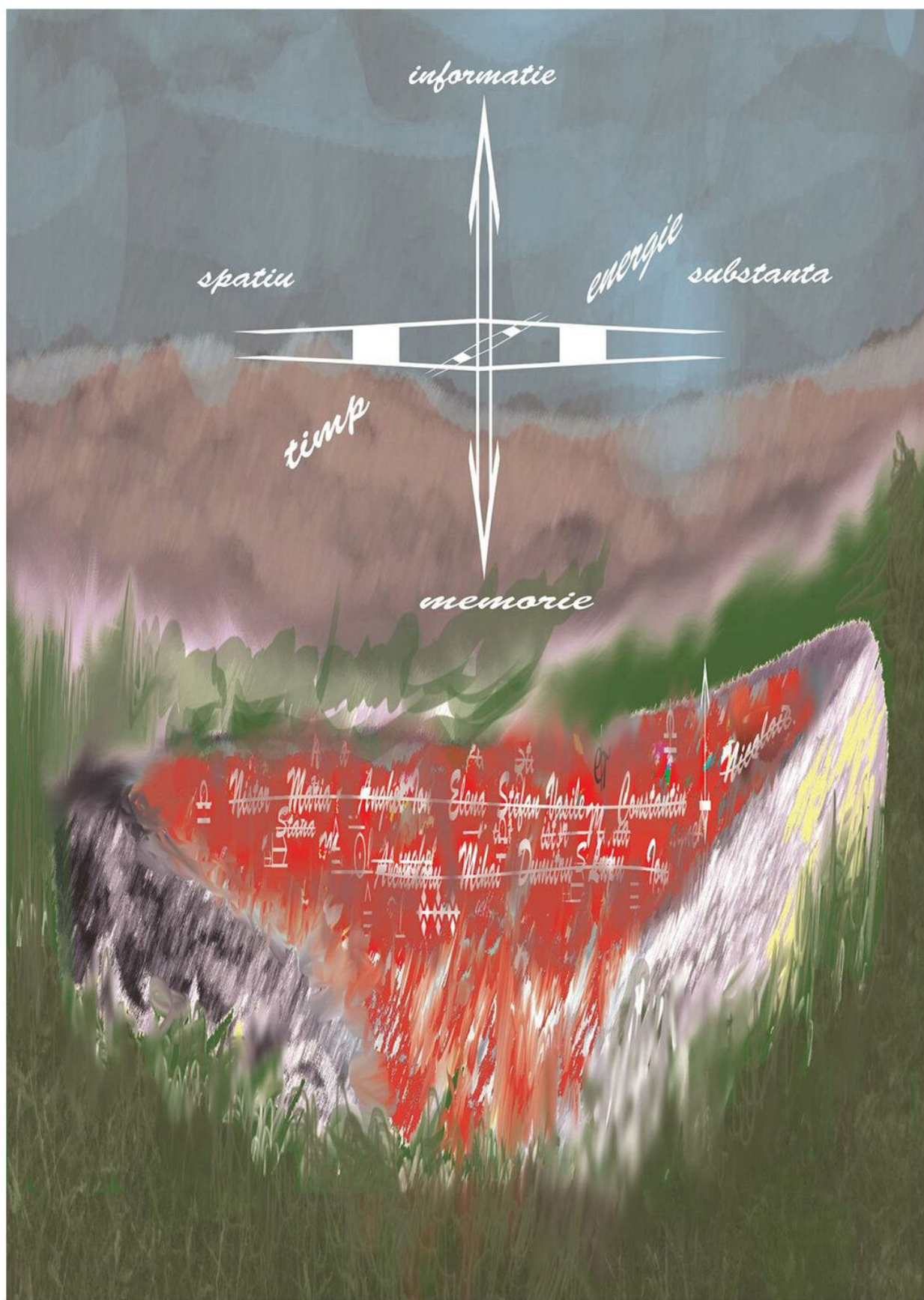
Serghie Bucur

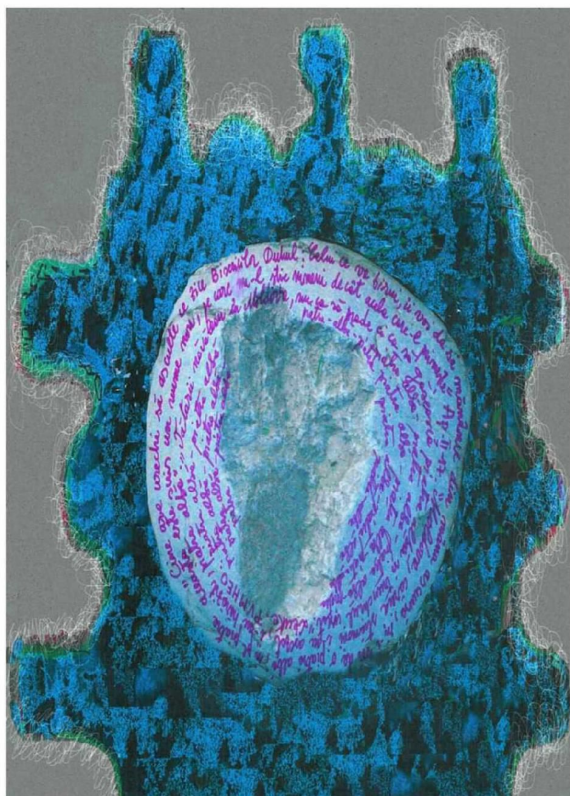
Informația Prahovei / 30 - 01 - 2008

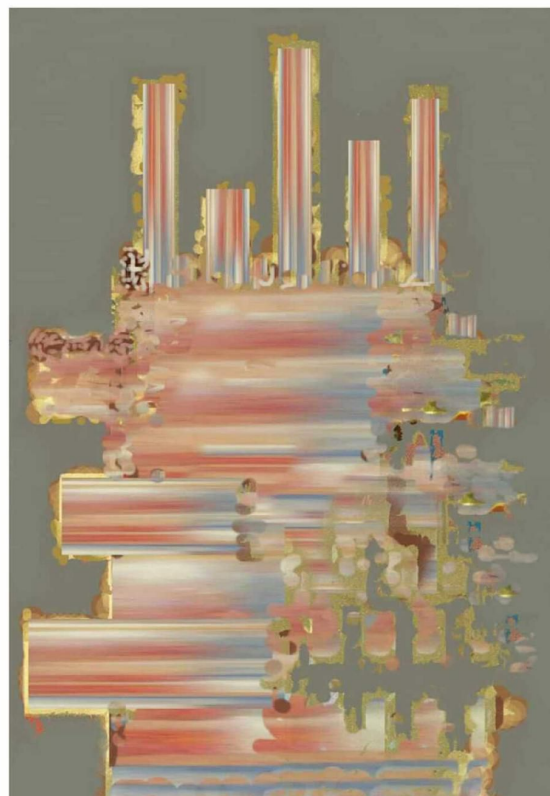
Peisaj / tempera / hârtie / 17 x 58 cm / 2012

Memoria pământului
print digital / 70 x 50 cm / 2018

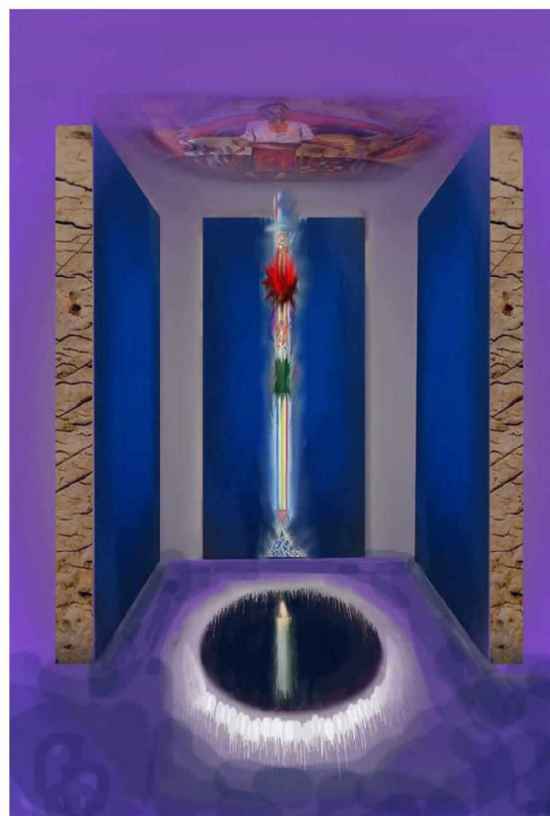
Dig 1
print digital / 70 x 50 cm / 2014

Dig 4
print digital / 70 x 50 cm / 2012

Dig Palimpsest
print digital / 70 x 50 cm / 2017

Ofrandă Rumheos 1
print digital / 70 x 50 cm / 2015

Ruptură 1
tempera hârtie / 21 x 30 cm / 2007

Torid 5
tehnică mixtă / hârtie / 29 x 41 cm / 2007

Torid 6
tempera hârtie / 21 x 31 cm / 2007

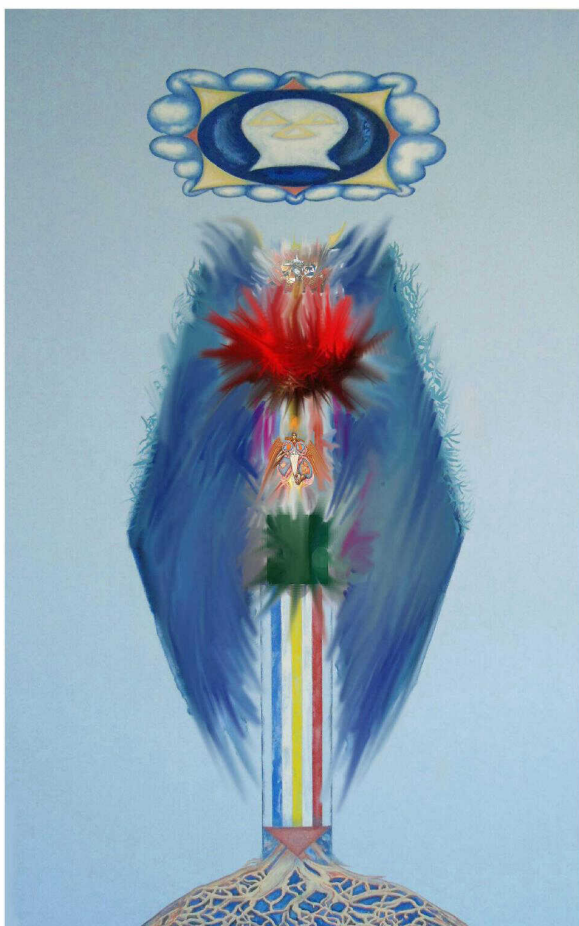
Viziune 1 / ulei / pânză / 40 x 40 cm / 2006

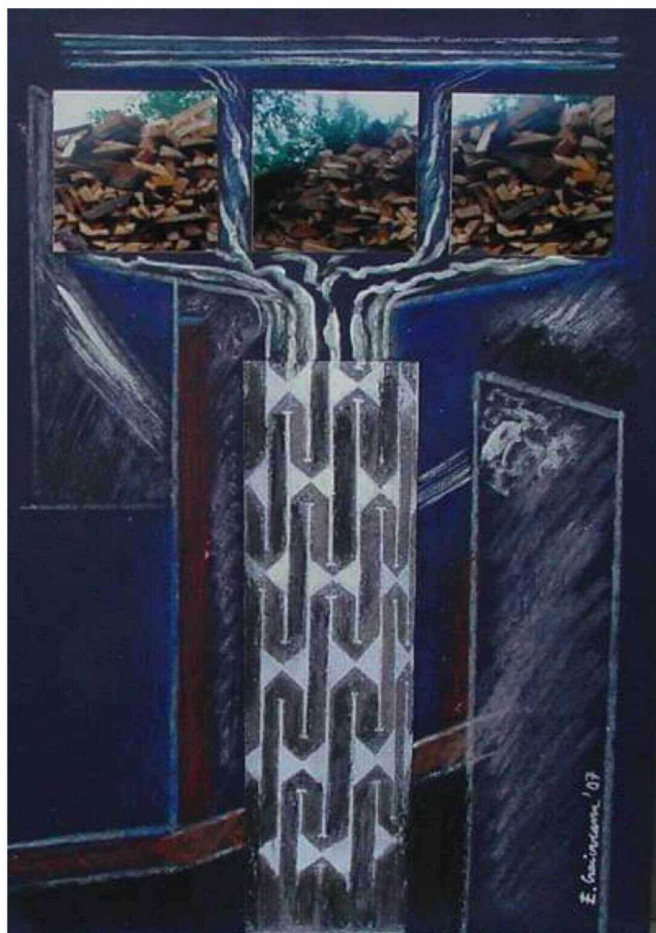
Viziune 2 / ulei / pânză / 40 x 40 cm / 2006

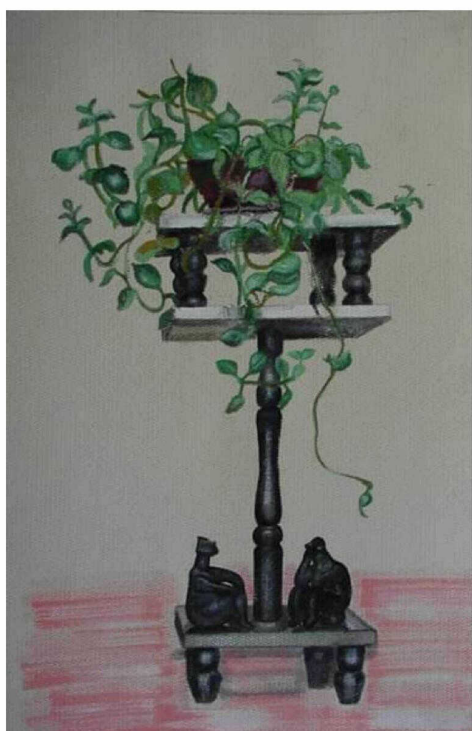
Marina / tehnică mixtă / pânză / 40 x 40 cm / 2012

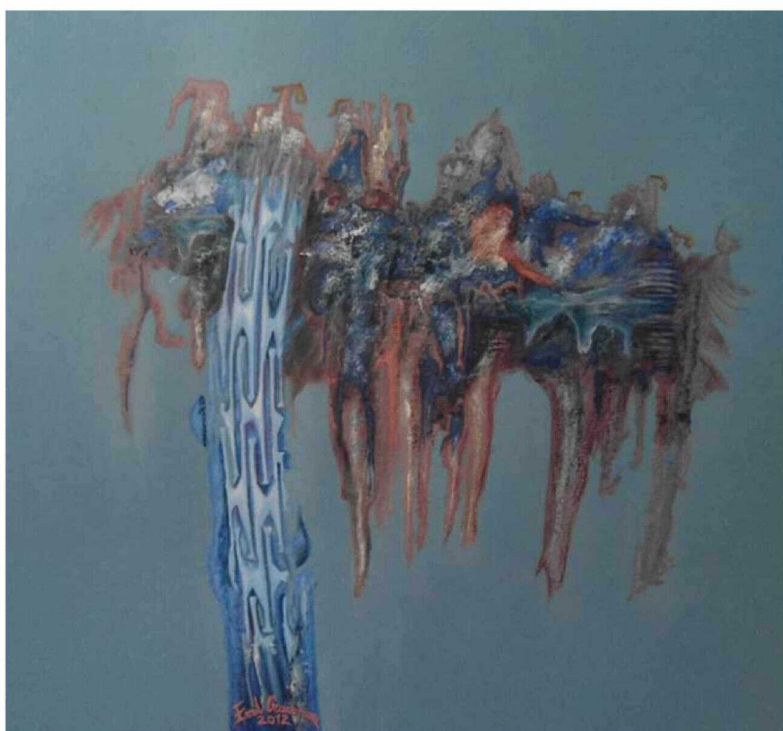
Vertical - Inimă
ulei / pânză / 70 x 40 cm / 2012

Coloană C
tehnică mixtă / hârtie / 60 x 40 cm / 2007

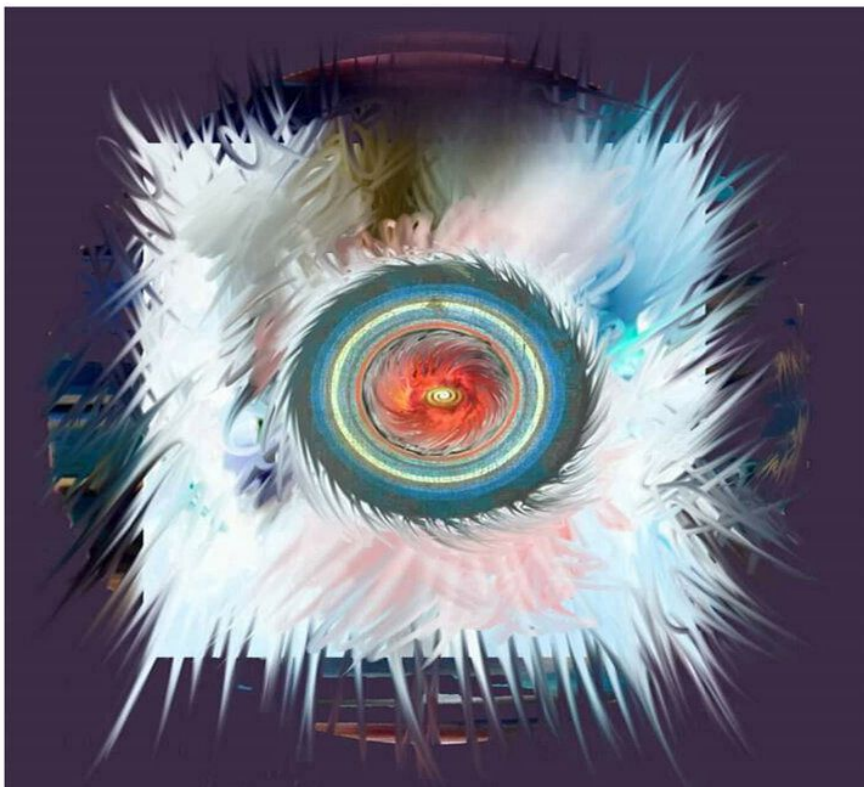
Coloană D
tehnică mixtă / hârtie / 60 x 35 cm / 2007

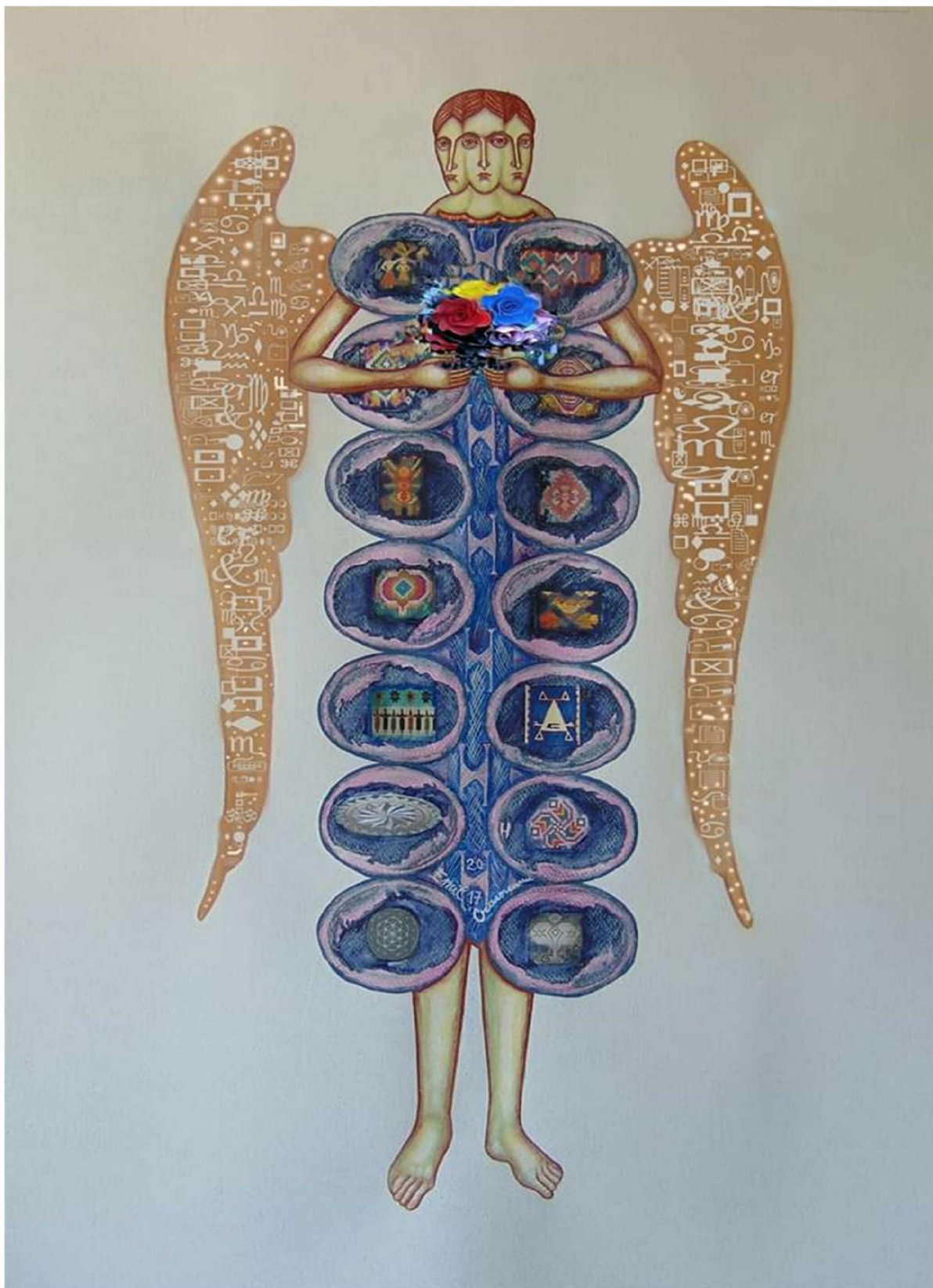
Coloană P
tempera / hârtie / 38 x 40 cm / 2012

Pătrat
print digital
40 x 40 cm
2012

Volta
print digital
40 x 40 cm
2012

Zeu Î

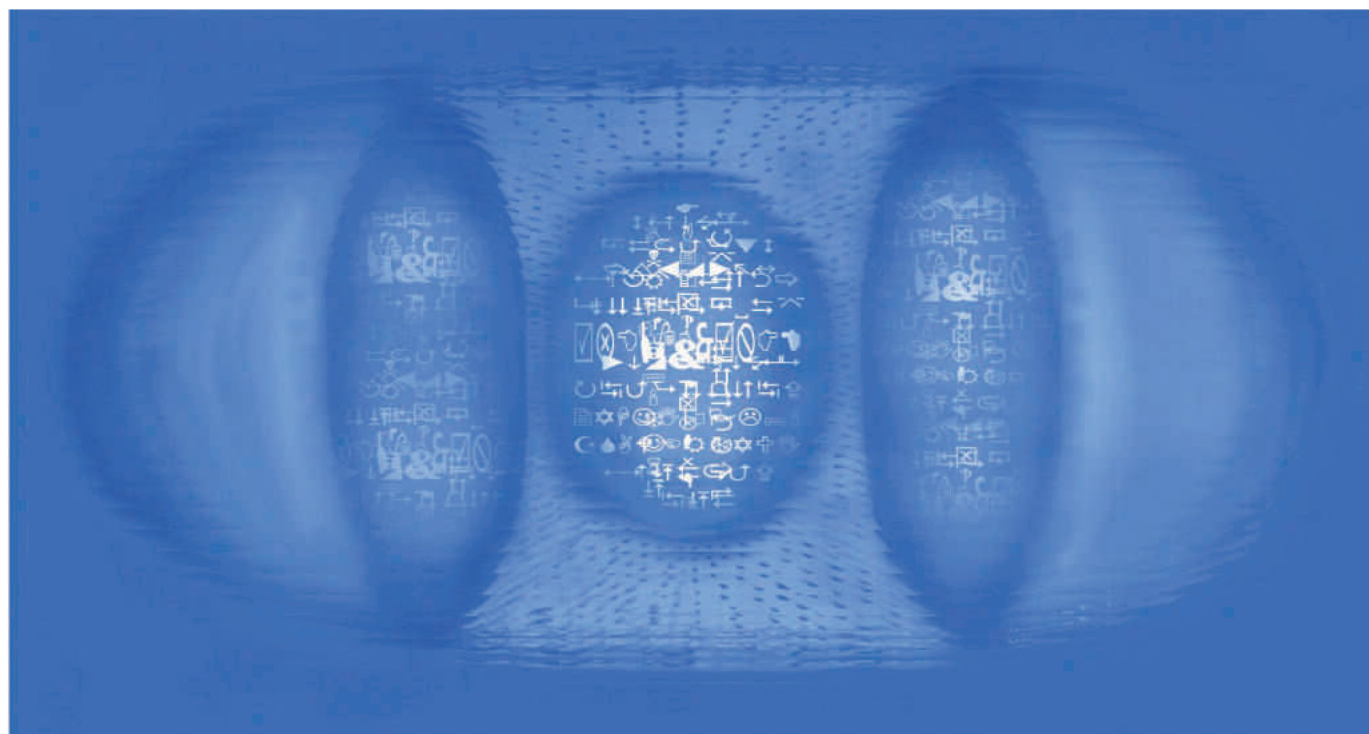
print digital / 70 x 50 cm / 2017

EMIL CRAIOVEANU NEOSUPRAREALISTUL

În ziua de 15 martie 2006, pe la orele amiezii, în acea miercuri prea devreme înprimăvărată, lumea artistică a Ploieștiului aglomerase spațiul azi tot mai neîncăpător al Galeriei de Artă, dornică să participe la vernisajul expoziției personale a unui pictor de o originală factură imaginar-creativă, care, neîndoios, s-a văzut nevoită să zăbovească multă vreme în fața tablourilor sau, după cum am constatat, să renunțe la a mai privi și studia acele lucrări care pur și simplu blocau orice spirit înclinat spre analiză. Picturile erau semnate de Emil Craioveanu – un bărbat impozant, dezinvolt, a cărui lumină interioară transpărea misterios prin simbioza dintre vorbă și zâmbet, liber în gesturi și în gândire – trăsături care le-am descoperit apoi, printr-un efort peste puteirle mele de înțelegere, în unele din lucrările domniei sale... Aparent decorativ, filtrat de o novatoare stare de spirit neosuprarealistă, stilul pictural al artistului Emil Craioveanu a izbit, nu fără menajamente, retina obișnuită cu tehnicile și stilurile tradiționale, ultragiată de ermetismul categoric al tablourilor sale, secretizate printr-o geometrie indescifrabilă, dusă la paroxism. Sigur că artistul a mizat pe forța de pătrundere a ochiului avizat cât de cât, cu noutățile promovate în secolul nostru, de creatorii vizionari, îndrăzneți, care pun un riscant pariu pe munca lor, în relația cu un public la noi încă departe de a înțelege și, atenție, a accepta asemenea extravagante construcții ! Nu sunt adeptul împătimit al unui asemenea stil, însă trebuie să recunosc că lucrările lui Emil Craioveanu m-au provocat până la scandal, recunoscând în același timp că educația mea plastică nu se ridică la înălțimea cosmogoniei conținute de opera sa expusă la Galeria UAP. Cu tot acest handicap, m-am postat în fața acelor tablouri în structura cărora, stăruitor, am putut pătrunde, primind mesajul ascuns în formule artistice una mai criptică de cât alta... Elementele de seamă ale construcției picturale, conceptul esențial al gândirii artistului Emil Craioveanu, sunt cercul, elipsa, pătratul și, mai rar, dreptunghiul. Măiestria alăturării / combinării lor constituie cheia elaborării fiecărei lucrări, urmată imediat de tehnica așternerii culorilor pe suport, într-o manieră discursivă, rebelă, apropiată mișcării browniene. Adeseori nervoasă, picturalitatea emilcraioveană acoperă grav și fundamental ideea pronunțată filozofică a lucrării în cauză, lăsând loc unei amărăciuni sau disperări marca Cioran, ceea ce te face să tresari și să îți aduci aminte că, în pofida puterii tale în societate, de oricare ordin este ea, nu ești mai mult decât un biet muritor de rând...! Dar se întâmplă ceva, în clipa finală ; să îți dai seama că Emil Craioveanu a avut intempestivul curaj să te trezească pentru o secundă de luciditate și să îți dai dreptate pentru „evanghelia” pe care , prin glasul și formele nuanțelor, ți-a dat ocazia să „o citești”. Nu întâmplător artistul și-a denumit lucrările prin generice scurte, cu fundal tezig filozofic, precum: Concentrări, Viziune, Rezonanță și Labirint. Oricât de refractar și de ostil va fi părut Emil Craioveanu, prin arta domniei sale, mai mult decât ochiul, mintea noastră a fost nevoită să găsească drumul care, e drept, secret pe toată durata lui, să ne treacă prin absurdul – la prima vedere – asumat, spuneam, cu deplin risc, de artist, inclus și să ajungă la adevărul pe care acesta a pariat... Pictura gnomică, în cele din urmă, arta lui Emil Craioveanu e marcată și imprimă, la rândul ei, aceeași marcă de excesivă logicizare a artelor în general și a picturii în particular. Ne-am putea plânge de agresiva ei esențializare, și poate că n-am greși; pariul artistului cu publicul lui rămâne la mână... Timpului ! În fond, fiecare artist luptă pentru a intra și a rămâne în istoria culturii și a civilizației vremurilor cărora el i-a aparținut. Pentru că altfel n-am înțepeți întrebători, spre exemplu, în fața unor Concentrări precum VII – sferă în pătrat într-o trinitate coloristică albastră-roșie-galbenă, plasată într-un colț al Chaosului eminescian; VI – aceeași geometrică idee, reflectând jocul unor ape sub asfințit, oglindite sferoidal pe planeta Pământ văzută de pe Selena; V – sferă risipindu-se în materia vulcanică a vieții organice, în proporții apocaliptice, în centru dominată de o cruce cu formă umană, totul pe un fundal violet

reprimat de lincși de aur...Viziunile au favorizat și ele cam aceleași interferări geometrificate, care au vrut să comprime ideile și să le lase mai lesne descoperirii privitorilor. Viziune I – femeia ca entitate celestă între efemerul terestrității și voluptatea naturii ei procreative; Viziune II – fluxul planetar între zi și noapte, stimulat de tonuri galbene pe solarul auriu; Viziune III – interior de familie, în cadențe figurative, cu vâltori sonore din Simfonia Albastră a lui Gershwin; Viziune IV – cuplul El & Ea în limitele lui biologice, suspecte de implacabil prin sugestia sferei în pătrat. Emil Craioveanu ni s-a arătat și sentimental, printr-un Apus de soare, o ipostază a unui megalopolis în mișcare la orele înserării pe Terra, sinteză în care se topesc formele, volumele, energiile și culorile; varianta unei vieți inimaginabile. Printr-un Zalmoxis și după două milenii zbuciumându-se într-un univers stelar încă nedescoperit de astrologi... Mai aproape de noi s-a arătat a fi Emil Craioveanu și prin Compoziția cu subiect actual și din nefericire tragic, precum metropolele irakiene Bagdad sau Kerbala, cuprinse de febrele beligeranților încă dezlănțuiți... Distribuirea ordonată a tușelor, în vederea reconstituirii infernalelor scene ale morții, a însuflețit, dacă putem admite peiorativa noastră afirmație, prin verticalizarea lor cu pastă albastră, galbenă, roșie, iar galbenă și iarăși roșie, pe cadențele durerii ce continuă să înlănțuiască un popor abia scăpat de tăvălugul totalitarismului comunist...În fine, Emil Craioveanu se întoarce, totuși, Acasă, fiindcă de asta ne asigură lucrarea intitulată Hol de casă din Mizil, probabil casa unde artistul nostru s-a născut la 13 decembrie 1954, spre norocul artei plastice române contemporane. Despre a cărei operă ce privește spre viitor, scriu acum, la mai bine de un an distanță, frământat să îi descifrez indubitabile taine, posibile apoteoze ale artei ce va să vină.

Serghie Bucur
Informația Prahovei
11 – 06 - 2007

Cuvinte din Cer / print digital / 50 x 70 cm / 2018

CRONICĂ
de
ARTĂ PLASTICĂ

EMIL CRAIOVEANU – NEOSUPRAREALISTUL

În ziua de 15 martie 2006, pe la orele amiezii, în acea miercuri prea devreme împrăvărată, lumea artistică a Ploieștiului aglomerase spațiul azi tot mai neîncăpător al Galeriei de Artă, dornică să participe la vernisajul expoziției personale a unui pictor de o originală factură imaginativ-creativă, care, neîndoișor, s-a văzut nevoită să zăbovească multă vreme în fața tablourilor sau, după cum am constatat, să renunțela a mai privi și studia acele lucrări care pur și simplu blocau orice spirit înclinat spre analiză. Picturile erau semnate de Emil Craioveanu – un bărbat impozant, dezinvolt, a cărui lumină interioară transpărea misterios prin simbioză dintre vorbă și zâmbet, liber în gesturi și în gândire – trăsături care le-am descoperit apoi, printr-un efort peste puterile mele de înțelegere, în unele din lucrările domniei sale...

Aparent decorativ, filtrat de o novatoare stare de spirit neosuprarealistă, stilul pictural al artistului Emil Craioveanu a izbit, nu fără menajamente, retina obișnuită cu tehnicile și stilurile tradiționale, ultragiată de ermetismul categoric al tablourilor sale, secretizate printr-o geometrie indecifrabilă, dusă la paroxism. Sigur că artistul a mizat pe forța de pătrundere a ochiului avizat cât de cât, cu

noutățile promovate în secolul nostru, de creatorii vizionari, îndrăzneți, care pun un riscant pariu pe munca lor, în relația cu un public la noi încă departe de a înțelege și, atenție, a accepta asemenea extravagante construcții! Nu sunt adeptul împătimit al unui asemenea stil, însă trebuie să recunosc că lucrările lui Emil Craioveanu m-au provocat până la scandal, recunoscând în același timp că educația mea plastică nu se ridică la înălțimea cosmogoniei conținute de opera sa expusă la Galeria UAP. Cu tot acest handicap, m-am postat în fața acelor tablouri în structura cărora, stăruitor, am putut pătrunde, primind mesajul ascuns în formule artistice una mai criptică de cât alta...

Elementele de seamă ale construcției picturale, conceptul esențial al gândirii artistului Emil Craioveanu, sunt cercuri, elipsa, pătratul și, mai rar, dreptunghiul. Măiestria alăturării/combinării lor constituie cheia elaborării fiecărei lucrări, urmată imediat de tehnica așternerii culorilor pe suport, într-o manieră discursivă, rebelă, apropiată mișcării browniene. Adeșori nervoasă, picturalitatea emilcraioveană acoperă grav și fundamental ideea pronunțată filozofică a lucrării în cauză, lăsând loc unei amărăciuni sau disperări – marca Cioran, ceea ce te

face să tresari și să îți aduci aminte că, în pofida puterii tale în societate, de oricare ordin este ea, nu ești mai mult decât un biet muritor de rând...! Dar se întâmplă ceva, în clipa finală; să îți dai seama că Emil Craioveanu a avut întepesivul curaj să te trezească pentru o secundă de luciditate și să îți dai dreptate pentru „evanghelia” pe care, prin glasul și formele nuanțelor, ți-a dat ocazia să „o citești”.

Nu întâmplător artistul și-a denumit lucrările prin genurile scurte, cu fundal teizist filozofic, precum: Concentrări, Viziune, Rezonanță și Labirint. Oricât de refractar și de ostil va fi părut Emil Craioveanu, prin arta domniei sale, mai mult decât ochiul, mintea noastră a fost nevoită să găsească drumul care, e drept, secret pe toată durata lui, să ne treacă prin absurdul – la prima vedere – asumat, spunea, cu deplin risc, de artist, inolus și să ajungă la adevărul pe care acesta a periat... Pictură gnomică, în cele din urmă, arta lui Emil Craioveanu e marcată și imprimă, la rândul ei, aceeași marcă de excesivă logiozitate a artelor în general și a picturii în particular. Ne-am putea plânge de agresivă ei esențializare, și poate că n-am greși; parul artistului cu publicul lui rămâne la mână... Timpului!

În fond, fiecare artist luptă pentru

a intra și a rămâne în istoria culturii și a civilizației vremurilor cărora ei le aparținut. Pentru că altfel n-am înțepeni întrebători, spre exemplu, în fața unor Concentrări precum VII – sferă în pătrat într-o trinitate coloristică albăstră-roșie-galbenă, plasată într-un colț al Chaosului eminescian; VI – aceeași geometrică idee, reflectând jocul unor ape sub asfințit, oglinzite sferoidal pe planeta Pământ văzută de pe Selenă; V – sferă respinduse în materia vulcanică a vieții organice, în proporții apocaliptice, în centru dominată de o cruce cu formă umană, totul pe un fundal violet reprimat de linșii de aur... Viziunile au favorizat și ele cam aceleași interferențe geometrizate, care au vrut să comprime idelle și să le lase mai lesne descoperii privitorilor. Viziune I – femeia ca entitate cosmică între efemerul terestrității și voluptatea naturii ei procreative; Viziune II – fluxul planetar între zi și noapte, stimulat de tonuri galbene pe solarul auriu; Viziune III – interior de familie, în cadențe figurative, cu vaitori sonore din Simfonia Albăstră a lui Gershwin; Viziune IV – cuplul El & Ea în limitele lui biologice, suspecte de implacabil prin sugestia sferei în pătrat.

Emil Craioveanu ni s-a arătat și sentimental, printr-un Apus de soare, o ipostază a unui megalopolis în miș-

care la orele înserării pe Terra, sintetiză în care se tocesc formele, volumele, energiile și culorile, varianta unei vieți inimaginabile. Printr-un Zalmoxis și după două milenii zburumându-se într-un univers stelar încă nedescoperit de astrologi... Mai aproape de noi s-a arătat a fi Emil Craioveanu și prin Compoziții cu subiect actual și din nefericire tragic, precum metropolele irakene Bagdad sau Kerbala, cuprinse de febrele beligeranților încă dezițanțuiți... Distribuția ordonată a tușelor, în vederea reconstituirii infernalelor scene ale morții, a însuflețit, dacă putem admite peiorativa noastră afirmație, prin verticalizarea lor, cu pastă albastră, galbenă, roșie, iar galbenă și iarăși roșie, pe cadențele durenii ce continuă să înălțuască un popor abia scăpat de tăvălugul totalitarismului comunist... În fine, Emil Craioveanu se întoarce, totuși. Acasă, fiindcă de asta ne asigură lucrarea intitulată Hol de casă din Mizit, probabil casa unde artistul nostru s-a născut, la 13 octombrie 1954, spre norocul artei plastice române contemporane. Despre a cărei operă ce privește spre viitor, scriu acum, la mai bine de un an distanță, frământat să îi descifrez indubitabile taine, posibile apoteoze ale artei ce va să vină.

Sergheie Bucur

CRAIOVEANU EMIL
membru U.A.P. filiala Ploiești

- Data nașterii: 13-12-1954- Mizil, Prahova
- Studii:
 - Licențiat Universitatea Națională de Arte „Nicolae Grigorescu” București
 - Absolvent al Academiei de Arte „Lucaefărul”- profesor Teodor Moraru
 - Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza” București
- Expoziții personale:
 - Liceul „Nichita Stănescu” Ploiești (1998)
 - Galeria de Artă U.A.P. Ploiești (2006, 2007, 2012, 2015)
 - Galeria de Artă Galateea, București (2009)
- Expoziții colective:
 - „Salonul Artelor ”- Teatrul Național București (1986)
 - „Salonul Artelor ” - Casa Centrală a Armatei București (1988)
 - A realizat Catapeteasma bisericii „Sf. Dumitru” din sat Poeni-Cernăuți (1995)
 - „Salonul Național studențesc de artă religioasă „ICOANE” (2002,2005)
 - „SALOANELE PRAHOVENE”- în cadrul U.A.P. Ploiești (2004↔2019)
 - Bienala „Gheorghe Petrașcu” - Târgoviște (2004, 2006, 2012, 2014, 2016, 2018)
 - Galeria de artă „Ștefan Luchian” - Botoșani (2005)
 - „SALOANELE MOLDOVEI ” - Bacău – Chișinău (2005, 2007, 2012, 2016, 2017, 2018)
 - Bienala Națională „Lascăr Vorel” - Piatra Neamț (2005, 2007, 2011)
 - Bienala Artelor „Ion Andreescu” - Buzău (2006, 2012, 2014, 2016, 2018)
 - Concurs național „Nicolae Tonitza” - Bârlad (2006, 2018)
 - Salonul Internațional de Pictură - Muzeul Florean - Baia Mare (2008)
 - Ipostaze medievale - Galeria Orizont - București (2009)
 - Expoziția națională „500 pentru România” Râmnicu Vâlcea (2011)
 - Salonul Mic București (2011, 2012, 2016)
 - Salonul Artelor „TEMEIURI” București (2013, 2014, 2015, 2017)
 - Grafica Românească - București - Chișinău (2013, 2014, 2015, 2017, 2018)
 - Bienala Internațională Danubiana Ruse - Siliștră (2014)
 - Salonul Medieval - Biblioteca Națională a României (2016, 2017, 2018)
 - Salonul de iarnă - Căminul Artei - București - ediția a XVI-a (2017, 2018)
 - Salonul Național de plastică Mică -Brăila (2018, 2019)
 - Poveștile inorogului - Masca și perla - Sala Constantin Brâncuși (2018)
 - Academia de Arte și Știință Româno – Americană - Iași (2018)
 - Salonul Național de Artă contemporană - București (2018)

E-Mail : craioveanu_emil@yahoo.com

Adresă : Str. Valea Jiului, nr. 32, Localitatea Mizil, Jud. Prahova, cod 105800

Telefon: 0745137081

Facebook : Emil Craioveanu@craimil / <https://uap.ro> craioveanu emil

LINIE, PATĂ, PUNCT

cuvinte cheie:

INFORMAȚIE-MEMORIE

SPAȚIU-SUBSTANȚĂ

TIMP-ENERGIE

Într-o LUME a abundenței de imagini, ne întrebăm cum a apărut PRIMA IMAGINE și cum a fost fixată? Pe treapta evoluției imaginile au apărut relativ târziu ca VIZIUNI și nu copiind REALITATEA.

În această expoziție sunt lucrări care au ca punct de plecare REALITATEA (PEISAJ, DEALURI, COPACI I, II, III, MARINA) sau pe o axă mai extinsă a timpului reinterpretarea unei lucrări de acum 40 de ani făcută în practica de liceu într-o fabrică unde din depozitul de deșeuri metalice am ales acele elemente ce m-au condus la o reprezentare umană stilizată ce am transformat-o acum în ZEU I, apoi în ZEU E în încercarea de a găsi un „frate” având ca sens plastic „VERTICALA”.

Obiecte din spațiu de lucru (statuetă cal, steag, propria-mi lucrare din tablă de alamă) încărcându-le cu o semnificație (a privitorului poate fi diferită) au constituit punctul de plecare în „CAL-CALĂREȚ”, „MARTIR I”.

La PASĂRE I, II am ajuns plecând de la o schiță primită de la fratele meu Vasile (artist plastic) reinterpretând-o ca un remember, ca o meditație la un suflet care a plecat.

Un element folosit în mai multe lucrări este COLOANA de la CĂSCIOARELE (neolitic, 5000 î.e.n) care m-a atras prin, simplitatea, modernitatea ei, combinarea elementelor decorative indicându-ne un model evolutiv al individului, al societății, un model ADN având ca sens VERTICALITATEA, ASCENSIUNEA (motiv ascensional).

În COLOANA P translatez simbolistica COLOANEI către lumea de azi, în pericol de a-și pierde VERTICALITATEA, menirea.

O selecție de 5 lucrări, transformate într-o poveste:

- 1- AXA I - INFORMAȚIA vine de SUS, pe vertical „... precum în Cer așa și pe Pământ”.
- 2- ZEU I - Ne creăm ZEII IDENTITARI (SPAȚIU-MEMORIE).
- 3- ZEU E - Artistul se hrănește prin canalul INCONȘTIENȚULUI COLECTIV legând INFORMAȚIA de MEMORIE.
- 4- PEISAJ - SPAȚIU- SUBSTANȚĂ.
- 5- COLOANA P - Lumea și-a pierdut evoluția lineară. ÎNCOTRO ?

Mijloacele plastice : zone plate ca fundal ce creează o liniște legată de un spațiu spiritual (pictura bizantină) culorile trecute prin alb, elementele geometrice (COLOANA), VERTICALITATEA (ZEU I, ZEU E, ÎNGER, COLOANA I) sunt folosite pentru a trece REALITATEA printr-un filtru SPIRITUAL.

LINIE - concret, imaginar, gest, symbol.

PATĂ - translatarea în viață a planurilor existenței.

PUNCT- accent, nuanță, schimbare, un alt început.

PUNCT.

Emil Craioveanu / 6-12-2012

**Copyright © All rights reserved worldwide.
No part of this albume may be reproduced in
any manner or any language whatsoever
without the written permission of the
Emil Craioveanu.**

**Concepție grafică - Emil Craioveanu
Fotografii - Emil Craioveanu**

**Apariții în albume:
Enciclopedia artiștilor români contemporani vol.8
Editura Arc 2000
Arte frumoase în Prahova.**

„Lucrările tale mă trimit în precivilizație, într-o lume a începuturilor destul de evoluată, încă necunoscută nouă, relevată prin încercări de genul celor întreprinse de tine... O căutare dar și o reprezentare a ceea ce deja ți s-a relevat, ai aflat. Mereu în căutarea începutului, a genezei, că poate nu s-a spus ultimul cuvânt, din această cauză trebuie să mai căutăm...asta face artistul plastic Emil Craioveanu”

Mihai Ivanovici

